
PRZYPUSZCZANIE (1) *sb n*

N sg przypuszczani(e).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

Kojarzenie płciowe zwierząt; admissio Cn: Przeto gdy napierwłze przypuśczenie do owiec bywáło/
kładł Iakob rozgi do koryth w wodę przed oczy Baránow y owiec áby zápátrzáiac fie ná nie poczynáły.
Ale kiedy pozne przypuśczenie bywáło [*quando vero serotina admissura erat*] y poczęcie poslednie/
nie kładł ich *Leop Gen 30/42.*

Cf [**NIEPRZYPUSZCZANIE**], **PRZYPUSZCZAĆ**

DDJ